

Forbindelse med Mindretallets Forslag. Det hedder først, at man vil „udjevne Ulighederne mellem de geistlige Embedsmænds Wilkaar“. Det vil ogsaa ske efter Mindretallets Forslag. Der vil derefter blive 3 Klasser af geistlige Embedsmænd. Man vil tage meget Betydeligt fra de høist Lønnede og lægge ikke saa ganske Lidt til de lavest Lønnede, saa at Forskjellen mellem de lavest og de bedst Lønnede geistlige Embedsmænd efter dette Forslag ikke vil blive saa stor, som Forskjellen er mellem de lavest og bedst lønnede Embedsmænd i andre Stillinger, f. Ex. Retsbetjente, Toldembedsmænd o. s. v. Man vil „udjevne Ulighederne mellem de geistlige og ligestillede verdslige Embedsmænds Lønninger og Lønningsmaade“. Det Samme sker efter Udkastet og Udvalgets Mindretals Forslag. Efter dette vil der som sagt blive 3 Gagebestemmelser. Ganske kort antydet ville Lønningerne stille sig saaledes, at de ville blive 12—1400 Rd. for den ene Klasse, 16—1800 Rd. for den anden og 1800 til 2000 Rd. for den bedst lønnede Klasse. Jeg beder de Herrer sammenligne disse Lønninger med dem, Lovgivningsmagten har tilstaaet andre Embedsmænd, særlig f. Ex. de juridiske Embedsmænd, og man vil se, at de ere ganske tilsvarende, kun med den Forskjel maatte, at de juridiske Embedsmænd ere lønnede noget bedre, end Geistligheden vilde blive det efter disse vore Forslag. For det Tredie vil man „forebygge, at de geistlige Embedsmænd komme i trykkende Gjæld ved Tiltrædelsen af Embeder, der kræve Indløsning af Præstegaarde og Afskaffelse af Besætning og Inventarium“. Hvad dette Punkt angaar, falde jo Udvalgets Flertals og Mindretals Forslag sammen, forsaavidt ogsaa Mindretallet indstiller, at Størstedelen af Præstegaardenes Tilliggende skal sælges. Man vil fremdeles „lette de geistlige Embedsmænds Virksomhed for Embedsgjæringen ved at formindke Avlingerne“. Derom gjælder det Samme. Man vil dernæst „afflasse den Usikkerhed i deres Indtægter, der finder Sted, saalænge disse ere afhængige af Kornpriserne“. Sa, her er et Punkt, maa jeg indrømme, hvor Udvalgets Flertals og dets Mindretals Forslag ikke saa ganske falde sammen. Det maa jo i høj Grad paasthøves, at Udval-

gets Flertal her saa venligt har taget sig af de geistlige Embedsmænds økonomiske Forhold og Stilling. Smidlertid maa det dog ikke overses, at den Fordel for Præsterne at saa faste og sikke Embedsindtægter ikke ganske kan løsriives fra Spørgsmaalet om, hvor store disse faste og sikke Pengeindtægter ere. Det var jo muligt, at Præsterne vilde foretrække at have noget usikrere Indtægter, naar disse dog vare af den Besskaffenhed, at de det ene Aar med det andet bleve fuldkommen saa gode som de, Udvalgets Flertal vil give Præsterne fast og sikkert een Gang for alle. Altsaa dette Punkt kan man ikke saaledes bestemt fælde Dom over, undtagen i Forbindelse med de Gagesatser, der ere foreslaaede. Fremdeles vil man „sikre de geistlige Embedsmænd tilstrækkelig Pensionering og derved formindke Betænkkelighederne ved at skaffe nye Kræfter til Kald, hvor der er Trang dertil.“ Det er et Hensyn, som ogsaa Lovudkastet har taget, og som ligeledes Mindretallet fuldstændig slutter sig til. Man vil endelig „stille Præsterne i et heldigere Forhold til Menighederne med Hensyn til Offer og Accidenser ved enten fuldstændig at afflasse dem eller at give dem en aldeles frivillig Karakter.“ Hvad dette Punkt angaar, er der ligeledes fuldstændig Overensstemmelse mellem Regjeringsudkastet, Mindretallet og Flertallet. Det viser sig altsaa, at, naar Udvalgets Flertal efterat have forladt sine theoretiske Betragtninger om, hvad Grundlovens § 48 kræver, skal til praktisk at fremstille, hvad der skal vindes ved Loven, kan det ikke opstille andre Resultater end dem, man ligeledes vil vinde gennem Regjeringsudkastet i Forbindelse med Mindretalsforslagene. Saa bliver der til Slutningen kun een, men rigtignok en meget stor Forskjel tilbage imellem Udsigten til at vinde disse praktiske Resultater ved Flertallets Forslag og til at vinde dem ved Mindretallets, der slutter sig til Regjeringsudkastet. Det er den store praktiske Forskjel, at efter Udvalgets Flertals Forslag faar man rimeligvis slet Intet, idet dets Vedtagelse efter, hvad der tilstrækkelig tydelig er udtalt vil medføre, at der slet ingen Lov kommer ud, saa at man forsaavidt kan slaa en Streng over alle disse Gøder, hvori-